

ENNEN OPETUSTA

Heei!!!, oota mua Saku! (juoksee)

No, hei mitä sä täällä juoksentelet?

Sinä meet täällä niin kovaa eteenpäin, etkä kuule mitään vaikka kuinka huudan.

Jaa, en minä vaan mitään ole kuullut.

No et kyllä kuullutkaan, etkä nähnyt vaikka ihan meidän talon ohi kävelit ja minä hypin ikkunan takana.

En mä aatellu, et siinä oli teidän talo.

Kyllähän sä tiedät missä me asutaan, oot monta kertaa käynytkin kylässä. Onko sulla joku hätänä kun oot noi allapäin?

Ei mulla mitään, kunhan katselen minkä värinen tie on. (tutkii maata)

Etsä aikasemmin oo kiinnostunu tiestä noin paljoa. Kerro nyt...Sakuu.

En mä...hmm.. ei mulla mitään ole. Kaikki on ihan hyvin. Mennään nyt vaan sinne Donkkikseen.

Sinne on vaikka kuinka pitkä matka vielä. Kerro nyt, mikä sulla on? Ootko sä tapellu jonkun kanssa vai..?

En mä. Mut meijän isä on kyllä ihan tyhmä. Mä halusin tänään vaan pelata jääkiekko pelii, mut isä sano ettei pelata ennen kuin lasten huone on siivottu.

Ja sit mun pitäs vielä olla Paavon kans, vaikka se on vasta neljä.

Kyllä mäkin aina siivoon mun huoneen ite.

Niin, mutta sä ootkin tyttö ja tytöt tykkää siivoomisesta.

No, eihän tykkää. Ja sähän voit sitä paitsi siivota sen Paavon kans yhdessä.

En mä taho tehä Paavon kanssa mitään yhdessä, se vaan sotkee mun jääkiekkopelit.

Eikä sotke, Paavo vaan haluaisi pelata sun kanssa jotain ja osaa se siivota.

Eikä haluu ja se vaan sotkee kaiken ja säkin oot vaan Paavon puolella. Me tultiin perille ja mä meen nyt sisälle. Heippa!

Hei oota mäkin tuun...

OPETUKSEN JÄLKEEN

Hei, Ruut! Mennäänkö yhtä matkaa kotiin?

Mennään vaan. Oliko sulla kiva ilta?

Mulla oli huippu ilta. Oli tosi kivaa niillä erilaisilla toimintapisteillä, mutta kaikkein parhaiten mulle jäi mieleen se ihmeellinen kertomus Joonasta. Se mies joutui kalan mahaan kolmeksi päiväksi, eikä sille käyny kuinkaan.

Mut aattelitko ollenkaan, että se Joonahan oli vähän niinku sä.

Ai miten niin, enhän mä ole missään kalan mahassa ollut.

Ei, en mä sitä. Mut se Joona lähti pakoon Jumalaa, ku se halunnu tehdä niinku Jumala pyysi. Sä taisit lähteä tänään kotoa, vaikket siivonnutkaan sun huonetta.

Niin mutta eihän Jumala ole käseny mua siivoamaan huonetta.

Ai, pitäskö Jumalan tulla sulle sanoo, jos sun tarttee siivot huoneesi. Eikö sun isä voi kertoa sen?

Niin, kai se voi. Ja onhan se oikeestaan paljon kivempi leikkii huoneessa, kun ei oo kaikki koko ajan kadoksissa.

Nyt sä aloit puhuun jotain järkevää. Eihän se Jumalakaan laittanu Joonaa siksi sinne Niniveen, että Joonalla ois mahdollisimman kurjaa.

Joo ei, Jumalahan halusi, että nekin kuulisivat Jumalasta ja voisivat elää, niin kuin Jumala on tarkottanu. Silleen ettei tehtäs koko ajan vaan pahoja juttuja toisille.

Ne pyys anteeksi Jumalalta.

Joo tajuun mä. Anteeksi Ruut, ku mä olin sulle niin ilkeä tänne tullessa ja olin niinku sä et ois mun kaveri ollenkaan.

Ei se mitään, saat anteeksi. Mut pitäsköhän sun pyytää anteeksi myös sun isältä ja Paavolta?

Pitäs varmaan. Onkohan Paavo jo nukkumassa? Mä meen äkkiä kotiin, jos me Paavon kans voitais vaikka pelata viel hetki jäkis-peliä. Heippa Ruut!

Hei hei, Saku. Nähdään maanantaina koulussa!

Näin Saku ja Ruut menivät toista kertaa yhdessä Donkkis Big Night iltaan. Illassa he osallistuivat monille erilaisille toimintapisteille, söivät mahansa täyteen nyyttäreissä, lauloivat paljon lauluja ja kuulivat kertomuksen Raamatusta.

Siinä kertomuksessa kerrottiin miehestä nimeltään Joona. Joona oli saanut Jumalalta tehtävän, hänen piti mennä kertomaan Jumalasta suureen Niniven kaupunkiin, koska ihmiset siellä olivat pahoja, eivätkä he välittäneet mitään Jumalasta. Joonaa kuitenkin pelotti ja hän päätti lähteä pakoon meren taakse. Hän meni ensin satamaan ja sitten laivaan. Jumala kuitenkin näki Joonan pakomatkan ja laittoi myrskyn laivan tielle. Merimiehet olivat kauhuissaan ja lopulta he päättivät heittää Joonan yli laidan, jotta myrsky loppuisi. Juuri kun Joona joutui aaltojen keskelle tuli merestä suuri kala, joka nielaisi Joonan. Joona rukoili kalan mahassa Jumalaa ja Jumala käski kalan viedä Joonan takaisin rannalle. Nyt Joona ei enää lähtenyt pakoon, vaan meni Niniven kaupunkiin julistamaan Jumalan sanaa. Heti kun pahat ihmiset Ninivessä kuulivat Joonan sanat, he katuivat pahoja tekojaan ja pyysivät anteeksi Jumalalta. Niin Jumala armahti ihmiset Niniven kaupungissa. Ja tämäkös harmitti Joonaa.

Opettavaisen illan jälkeen Saku ja Ruut lähtivät yhdessä kotimatalle.